Γλυκοχαράζει η χαραυγή και έμορφες κοιμούνται
βγαίνω και γω και μαύρος μου και τα λαγωνικά μου
βρίσκω μια κόρη που 'πλενε σε μαρμαρένια βρύση
τη χαιρετώ με χαιρετά της κρίνω δε με κρίνει.
Για κόρη μου δώσε μου νερό την καλή μοίρα να 'χεις.
Σαράντα κύκλους έβγαλε στα μάτια δεν την είδα
επάνω στους σαρανταδυό τη βλέπω δακρυσμένη.
Για πες μου κόρη μου καλή γιατί είσαι δακρυσμένη.
Τον άντρα μ' έχω στη ξενιτιά και λείπει δέκα χρόνους.
Εγώ είμαι ο άντρας σου εγώ είμαι ο καλός σου.